

Budeme pokračovat,
„A vy jste si představovali
změny, pomoc a lekce,
které se neuskutečnily;
ty změny, pomoc a lekce
ale přesto probíhají.
Teď odhalte,
jaké skutečně jsou.
Pokud budete dělat,
co jsem vám řekl,
abyste dělali
a myslet, jak jsem vám řekl,
pak budete pracovat
s včerejším materiálem,
který byl již použit.“
Co tím zase myslel,
moudrý Buddha?
Protože,
budete-li následovat Mistra
a budete si myslet, že vám
říká, abyste něco udělali,
začnete používat svoji mysl,
začnete srovnávat
a nebudete to
100% následovat.
Ano, protože když budete
používat včerejší materiál,
což znamená,
že již byl použit
někým jiným,
že teď není nový.
Když poslechnete Mistra,
mělo by to být aktuální
a budete dělat současnou věc.
V té době budete upřímní,
budete se učit přímo.
Když ale užíváte
co už bylo použito
včera, je to k ničemu.
Je těžké to vysvětlit, já vím.
To všechno je podvod,
způsobený lidmi,
kteří pilně nepraktikují,
aby se spojili se svým
vnitřním Nejvyšším Mistrem
a snaží se jen držet teorie
a někdy je to velmi únavné,
to vám řeknu, opravdu.
Protože způsob,
jakým interpretujete,

co Mistr řekl,
někdy je to všechno špatně,
protože to tak
chcete interpretovat.
Může se stát,
že se situace ve světě
hodně změní.
Ano.
Když Mistryně
přijela a něco říkala,
lidé to stále dělali
mnoho let v minulosti
i mnoho dalších let.
Situace je velmi odlišná.
Teď je také jiná.
A oni to dále dělají
starým způsobem.
Vzpomínám si, že jste jednou
řekla, že Mohamed...
Prorok Mohamed, ano.
Řekl: „Můžete mít
více než jednu ženu.“
Protože situace
se ženami byla taková.
Ano, ano.
A my to dále děláme,
i když je situace jiná.
Ano, vy jste muslim,
mimořádně?
Ne.
Ne? Jak to všechno víte?
Říkala jste mi to.
Dobrá,
vypadáte také jako muslim.
Kdybyste byli muslimy,
rozuměli byste tomu.
Když žil prorok,
byli pronásledováni.
A mnoho mužů při obraně
svých rodin, dětí, bratrů
a sester zasvěcených
zahynulo.
Zůstalo mnoho vdov
se svými dětmi, bez otců.
Prorok tedy řekl:
„Vezměte je
pod svoji ochranu.
Milujte je, jak
milujete svoji ženu.“
Nemuselo to být tak,

že jste si k sobě nastěhovali
ženu i rodinu a chovali se
k ní jako k manželce.
Ale vzal jste si ji
jako další ženu,
ale možná jste s ní neměl
žádný fyzický poměr,
nemuselo to být nutně tak.
Nebo možná měl,
to záleželo na okolnostech –
nebral jste si ji
domů jen proto,
že je hezká
nebo proto,
že jste po ní toužil
a potřebujete další ženu.
Nebylo to tak.
Bylo to tak,
že byla vdova
a nikdo se o ni nestaral.
A v muslimské společnosti,
většina žen nepracuje, že?
Je tady nějaký muslim?
Řekněte mi, je-li to správně.
Ne, nepracují.
Ano.
Věc se má tedy tak,
že zůstalo hodně vdov,
když jejich muži
přišli o život,
aby vás ochránili.
V době proroka Mohameda
to bylo jiné.
Víte, jak byli
pronásledováni?
Mnoho Mistrů
bylo pronásledováno
takto život za životem,
v jakékoli zemi.
Takže prorok musel
stále utíkat, kamkoli
a schovávat se
a i jeho žáci.
Někdy dokonce ve dne
nemohli vařit.
Museli vařit
jen v noci a podobně.
Ano, v té době
to mohlo být tak,
během festivalu –

Ramadan znamená
narození Rámy,
nejspíš se prorok Mohamed
učil s Rámou,
v té době
byl Ráma velký Mistr.
A o jeho narozeninách
se tisíce lidí
setkává, aby oslavovali.
A pak, se samozřejmě,
na takovém velkém setkání
musí schovávat.
Nemohou veřejně vařit
během dne
a chodit nakupovat atd.,
a takto všechno šířit.
Jedli tedy jen v noci.
V noci to bylo bezpečnější
a celý den mohli meditovat
nebo poslouchat v klidu
diskuse.
Když ale vaří,
vychází ven kouř,
víte?
Kouř skrýt nemůžete.
Můžete možná
skrýt lidi v jeskyni,
jste-li potichu.
Když ale vaříte,
takto tisíce lidí,
když žil prorok Mohamed,
možná desítky tisíc
lidí přišlo
oslavovat narozeniny
Velkého Mistra.
Ráma byl jedním z největších
indických Mistrů.
Když prorok žil,
mnoho mužů
ztratilo svůj život,
obětovali ho obraně Mistra –
ne že by o to Mistr žádal,
ale bylo to za pochodu.
Zřejmě museli
stát vzadu, aby zastavili
nepřátele nebo něco
a zemřeli.
Nebo jen dobrovolně
stáli vzadu, aby ochránili
další bratry a sestry,

kteří běželi před nimi
a někdo stál vzadu
a tak přišli o svůj život.
Většinou venku zůstávali
muži a riskovali svůj život
pro skupinu
a také pro Mistra.
Prorok Mohamed
jim nikdy neřikal, aby šli ven
a bojovali. Nikdy.
Řekl ale, že když zemřete
při ochraně Dharmy
(pravého učení),
půjдете přímo
do Nebe. To je správné.
Pokud se stane, že byste
zemřeli, nemyslel tím, aby
šli ven a zemřeli, a že pak
půjdou do Nebe, nebo aby šli
ven a dokonce zabíjeli ostatní
a pak když zemřete,
půjдете do Nebe.
Nebylo to tak.
Bylo to opravdové
nepochopení skutečného,
vzneseného, milujícího
soucitného Mistra.
Vidíte,
stejně jako mnoho lidí,
kteří tíhnou k dřívějšímu
učení Mistra, jen k jedné
nebo dvěma větám,
nepřečtou si ani
celý příběh
nebo celou Bibli
nebo dokonce celou sútru.
Je to jen jedna
nebo dvě věty
a stále se o tom dohadují.
„Ježíš jedl ryby“,
například.
Samozřejmě, slovo
se dá přeložit jinak:
„ryba“ nebo „koření“,
příloha k chlebu,
možná dokonce hroznové
víno nebo hrozinky. Hrozny.
Oni ale trvají na tom,
že je to ryba
a jiné významy

je nezajímají.
Když má slovo
dva významy, musíte
o tom alespoň uvažovat,
možná ryba, možná ne,
víte?
Možná něco k chlebu,
jíte to s něčím dalším,
datle nebo něco
jako v poušti.
Arabové
jedí chleba s datlemi.
Možná je to tak – příloha.
Ale ne, musí to být ryba!
I když má slovo
dva významy.
Vidíte tedy, prostě
si vysvětlujete slova
Mistra nebo dokonce
činy Mistra
jak chcete,
jak se vám to hodí
a používáte jméno Ježíše,
Buddhy, Mohameda,
jakékoli,
abyste utiskovali ostatní,
kteří vás neposlouchají.
A tak se zrodil fanatismus.
A z toho svatá válka.
Nevinní lidé umírali, trpěli
a nezúčastnění také trpěli,
a ti, kteří byli ovlivněni
vaší mylnou interpretací
trpí také a musí kvůli tomu
nést svoji špatnou
karmu (odplatu).
Mistryně, tolik jsem se toho
od vás právě naučila,
protože pocházím
z muslimské rodiny
a dlouho jsem nevěděla,
že Ramadán
byly narozeniny Rámy.
„Dan“ znamená narozeniny.
A držíme 40 dní půst
a jíme v noci.
A během dne nejíme nic.
Samozřejmě.
Celý dlouhý den.
Ano.

Nevěděla jsem to.
A myslím si,
že důležitá věc je,
jste nám vysvětlila
to mylné vysvětlení,
protože pocházím
z rodiny,
kde nemají rádi hinduismus.
A tak si myslí, že Ramadán
nemůže být spojován
s hinduistickým Bohem,
kterým jak si mysleli,
Ráma byl.
Správně.
Takže je to taková pravda
o nesprávném výkladu.
Ano.
Celý život jsem si to myslela,
až do teď.
Ach, to jsem ráda.
Teď jsem to pochopila.
Teď vím, že to tak není.
Děkuji Vám, Mistryně.
Jsem ráda, že jsem
odpověděla na vaši otázku,
nevědomě!
Říkám to tomu muslimovi!
On vypadá jako muslim,
ten muž tady.
Proto mu to říkám.
A naštěstí, mimochodem
jste to pochopila vy.
Je možné, prorok Mohamed
že se učil s Místrem Rámou,
v té době.
Samozřejmě, mnoho Mistrů
odešlo do Indie
a učilo se tam.
Já jsem také odjela
do Indie vzít si ten klíč.
Ježíš se tam také vydal,
během 13 neznámých let
jeho života.
A později to potvrdili
někde v další knize,
že odjel do Indie
a učil se tam.
Ale nevádí,
i pokud tomu nerozumíte,
je to také v pořádku.

Je známo,
že neučím nic jiného
než prorok Mohamed
a dokonce vás neučím
nic mimořádného
a nic, co by mohlo ublížit
vám nebo někomu jinému
a to by také mělo stačit.
Od Mistrů minulosti je toho
hodně potřeba vysvětlit,
nikdy bych neskončila.
Jen mimochodem, tu a tam,
když mám příležitost,
vám to řeknu.
Mnoha věcem
špatně rozumíme,
protože jsme tam nebyli,
to zaprvé.
Zadruhé,
nejsme na jeho úrovni,
nerozumíme tomu, co dělá.
Víte, on poslouchal Zvuk.
Byl v jeskyni
a Archanděl Gabriel
k němu přišel, víte to?
Seděl tam
a poslouchal Zvuk;
samozřejmě viděl vize
a to všechno.
Stejně je to se všemi Mistry.
V době proroka Mohameda,
on byl samozřejmě
tak pokorným Místrem
proto oslavoval
narození svého Mistra
od té doby, co se učil v Indii.
Nezůstal v Indii,
ale přijel domů, možná
na rozkaz svého Mistra,
aby jel domů a šířil učení,
učil své bratry a sestry.
Nebo možná
se prostě vrátil domů,
protože tam jel studovat
a nemohl tam zůstat stále,
proto odjel domů.
Jako když jste přijeli sem,
navštívit mě
a pak odjedete domů.
A když pak

meditujete dlouho,
i když jste neviděli
Mistra, ale jste
s ním ve spojení uvnitř,
díky vaší čistotě
a pak přijde Mistr
a řekne vám něco.
On ale asi nemohl říct:
„Můj Mistr přišel
a řekl mi.“
Nebo možná Mistr poslal
Archanděla Gabriela.
To je také správně,
vše je správně.
Aby mu řekl:
„Je čas, abys teď odjel domů
a neseseděl v jeskyni na věky.
Musíš jít ven
a pomoci svým bratrům
a sestrám,
aby se stali osvěcenými.
Je to v pořádku,
máš moje povolení.“
Mezi Iránem a Indií
je velmi velká vzdálenost.
Nemůžete jen
chodit stále sem a tam.
A kdyby mu Mistr řekl:
„Šiř učení v Iránu,“
pak tam bude to učení šířit
navzdory všemu nebezpečí,
které je kolem něho.
Pokaždé,
když Mistr vyjde ven,
je to nebezpečí,
je jedno, kolik mu je let.
Je to něco,
co se zdá vždy lidem zvláštní,
protože existují vždy
zavedená náboženství.
Víte?
Když žil prorok Mohamed,
všude ho pronásledovali.
Obtěžovali i jeho
následovníky, kteří
neudělali nic špatného,
jen uctívali čistotu
a učili se spravedlnosti
i jako lidské bytosti.
Nikdy neudělali nic špatného,

ale pronásledovali je všude.
A pak se všude
museli ukrývat –
dokonce neměli ani domov
a to všechno.
A v dnešní době
jsou všude velké mešity.
Miliony lidí přicházejí
a dívají se na zed'.
A když byl prorok naživu,
bylo pro ně dokonce velice
těžké ho přijít jednou
za život navštívit.
Proto říkají,
že jednou za život
musí jít do Meky.
Meku v té době
nakonec zřídil Mistr,
možná že nemohl
zůstat dlouho,
později se musel přemístit
do Mediny atd., atd.
a byl stále pronásledován.
Dokonce Bahá'í,
bahájský Mistr?
Také byl pronásledován
a vězněn
atd., atd., atd.
Není to nikde bezpečné.
Když se chcete sejít
na takovém velkém setkání,
Mistr, samozřejmě,
nebude oslavovat
své narozeniny.
V muslimské tradici
nezmiňujete narozeniny
proroka a neoslavujete
jeho narozeniny,
ale Ramadán. Proč?
Protože když Mistr žil,
byl tak skromný.
Jeho Mistr zřejmě ještě žil.
Nebo i když
jeho Mistr zemřel,
stejně oslavoval
narozeniny svého Mistra.
Je to také v hindském
náboženství tradicí.
Když člověk vyjde ven
nebo Mistr zrovna zemřel

a on se stane následovníkem,
normálně by řekl:
„Můj Mistr řekl to,
můj Mistr řekl tamto.
Můj Mistr byl velký.“
Jako například Milarepa,
vzpomínáte si?
Je to tradice,
pokora k Mistrovi.
Nebo by řekl,
kdyby Mistr nebyl tady
nebo by se nehodilo
Mistra zmiňovat
nebo by možná nebyl
Mistr tak vysoko jako vy,
pak byste zřejmě
řekli „Bůh“ nebo „Nebe“
nebo „nebeské požehnání“,
něco takového.
Jen zřídka zmíníte,
že jste to vy, jen
možná mezi žáky
a když žáci položí
přímou otázku:
„Mistryně,
Vy jste zastavila mé auto,“
atd., pak
možná řeknete: „Och!“
A uděláme si z toho legraci.
Není to ale vždy tak,
že by měl Mistr uvnitř
pocit pýchy a velikosti
nebo to prohlašoval,
ne takovým okázalým
způsobem, nic takového.
Teď rozumíte, ano?
On tedy slavil Ramadán,
protože to byl jeho Mistr.
To je skvělé.